

מ"ת (באר שבע) 3400-10-24 - מדינת ישראל-פמ"ד נ' עבדאללה אל צאנע (עציר)

מ"ת (באר-שבע) 3400-10-24 - מדינת ישראל-פמ"ד נ' עבדאללה אל צאנע ע"י ואח'מחוזי באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 3400-10-24
מדינת ישראל-פמ"ד

נגד

1. עבדאללה אל צאנע (עציר) ע"י

עו"ד אורי בן נתן

2. רמזי אבו סריחאן-שוחרר

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[18.11.2024]

כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה ביחס למשיב 1

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה, באישום הראשון עבירה של סחיטה באיומים מיום 16.7.24, ובאישום השני סיוע לסחיטה באיומים - עבירה מיום 22.7.24.

2. עובדות כתב האישום:

חלק כללי:

א. בין המשיב 1 לבין סולימאן אבו עראר (להלן: "סולימאן"), קיימת היכרות קודמת עובר לאירוע מושא האישום הראשון. סולימאן הינו בעלים של חברה העוסקת בתחום העפר. אשרף אלנמר (להלן: "אשרף"), אשרף הינו מנהל חברה העוסקת בעבודות עפר וכן אמון על שירותי השמירה באתר העבודה בנתיבות, מטעם חברת לוגית בע"מ.
ב. עובר לחודש יוני 2024 שכר אשרף את שירותיו של סולימאן שיבצע עבודות באתר בנתיבות כקבלן משנה וכן שכר אשרף את שירותיו של עטייה אבו גרשן (להלן: "עטייה") לביצוע עבודת שמירה באתר יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "השומרים"). בין המשיב 1 לעטייה קיימת היכרות קודמת.
ג. נטען, כי במספר מועדים במהלך חודש יולי (להלן: "התקופה") הניע המשיב 1 את סלימאן בדרך של איומים, הפעלת לחץ והטלת אימה, להעסיק או לקבל שירותים מהמשיב 1 או מאנשים מטעמו.

3. בתמצית, נטען כי במהלך התקופה חשד סולימאן שהשומרים גונבים מהאתר העבודה סולר, ומשכך הביע סולימאן את רצונו בפני אשרף והשומרים להחליף אותם (להלן: "החשד"). עוד נטען, בדרך שאינה ידועה למאשימה נודע למשיב 1 על רצונו של סולימאן להחליף את השומרים בשל החשד. עוד נטען, כי המשיב יצר קשר עם סולימאן ואמר לו, שהשומרים הם "אנשים שלו" והם אלו שישמרו באתר ואיים עליו שלא יתלונן עליהם בפני אשרף. סולימאן השיב למשיב כי הוא לא יפגע בעבודת השומרים, ובלבד שלא יגנבו ממנו סולר. עוד נטען, כי לאחר מספר ימים, יצר המשיב קשר עם סולימאן והאחרון, מסר לו שהשומרים ממשיכים לגנוב סולר ונגרם לו נזק כלכלי באתר, וכי אחד השומרים אף איים עליו כי ישרוף לו את הכלים, ועקב כך הוא מעוניין להחליף את השומרים. כעבור מספר דקות יצר שוב המשיב קשר עם סולימאן, והודיע לו כי קבע לו פגישה עם אשרף ואדם נוסף שזהותו לא ידועה למאשימה כדי לדבר על נושא השומרים, בהמשך פנה המשיב לסולימאן ואמר לו שהוא הזהיר את השומרים כי הציוד שייך לחבר שלו והבטיח לו כי השומרים לא ייגעו לו בציוד. עוד אמר לסולימאן כי עליו להבין שאף אחד חוץ מהשומרים שלו לא יכול להיכנס לאתר העבודה וכי עליו "לשים זאת טוב בראשו". בשל חששו של סולימאן מהמשיב השאיר סולימאן את השומרים לעבוד באתר.

4. ב"כ המבקשת טענה, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב הנסמכות על שיחות האזנות סתר בין המשיב לסולימאן (2291, 2292, 2165, 28), וכן על הודעותיו של סולימאן מיום 19.9.24, 10.9.24. עוד נטען כי המשיב קושר את עצמו לשיחות אך לא מודה בפרשנות השיחה. מנגד, טען ב"כ המשיב כי לא קיימות ראיות לכאורה שכן תוכן השיחות מושא האזנות הסתר לא מגבשות כלל ועיקר עבירה של סחיטה באיומים. לשיטת הסנגור אין ללמוד מפניית המשיב לסולימאן שימשיך להעסיק את השומרים באתר שכן לדבריו מדובר בילדים טובים ומתקשה להאמין שהם יגנבו סולר מכלי העבודה בשטח. עוד בהקשר זה נטען, גם בהתאם לגרסת סולימאן, כי המשיב ידבר עם בן משפחה שלהם בל יגנבו סולר מאתר העבודה. עוד נטען כי נפלה שגגה בניסוח סעיף 6 לעובדות, שכן המילים (ישרוף לו את הכלים) נאמרו על ידי סולימאן ולא על ידי המשיב ועל כך אין מחלוקת.

עוד נטען, כי סולימאן אישר היכרות קודמת עם המשיב שכן בעבר ריצו מאסר בכלא וניצל היכרות זו כדי להסתייע במשיב שהשומרים לא יגנבו סולר. עוד נטען, כי סולימאן בכלל הודעותיו שלל איומים או סחיטה מצד המשיב להיפך נעזר בו (ראה לעניין זה מסמך המסומן 14 פא' מיום 10.09.2024, לפיו ראש הצח"מ הוציא את סולימאן לסיגריה, ושם החוקר מנסה לשכנע אותו שהמשיב סוחט אותו ומנגד, סולימאן אומר הוא רק רצה לעזור לו ושהוא לא מפחד ממנו אלא מפחד על הציוד).

עוד נטען, כי גם אשרף אלנימר, מנהל חברת "לוגית", שממונה על השמירה באתר, שלל איומים או סחיטה מצד המשיב, כך גם השומר באתר עטייה אבו גרשין (השומר שנשכר על ידי אשרף) וכך גם מנהל העבודה באתר אמיר אבו ערער (אחיו של סולימאן). לשיטת הסנגור, דווקא הודעות אשרף, עטייה, סולימאן ואמיר אבו ערער מכרסמות בגרסת המאשימה. משכך, עתר להורות על שחרורו בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט, וביתר שאת, בהינתן הקושי הראייתי ביחס לאישום השני (שם מיוחסת למשיב עבירת סיוע לסחיטה באיומים), שבעקבותיו הסכימה המבקשת לשחרורו של הנאשם 2.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה שהונח לפניי, וכן הקשבתי לתוכן כלל השיחות שהתקיים בשפה הערבית בין המשיב לסולימאן ובין סולימאן לאמיר, בהאזנות הסתר ובפרט הרלוונטיות לכתב האישום (28, 2292, 2038, 2040, 2291, 2986, 2165, 408, 864, 2466), הגעתי לכלל מסקנה, כי התשתית הראייתית שהונחה, לכל היותר, יכולה לגבש חשד סביר, ובוודאי לא ראיות לכאורה, כנדרש על פי המבחנים שנקבעו בהלכה הפסוקה.

6. כידוע, ההחלטה בדבר מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית, בשלב זה יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם.
- עוד נקבע בהלכה הפסוקה, כי בשלב המעצר אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין. שכן, אין די בהצבעה על סתירה בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראה בש"פ 385/11, בש"פ 10234/08).
7. מעיון והקשבה לשיח מושא שיחות האזנות הסתר (מספר 2038 מיום 16.07.2024, 2291 מיום 19.07.2024, 2292 מיום 21.07.2024). בטרם אתייחס לתוכן והמשתמע מהתוכן, יש לציין, כי בעל חברת "לוגית" אשרף אלנימר, שכר את שירותיו של עטיה אבו גרשין לשמש כשומר באתר העבודה יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה. סולימאן מחזיק באתר העבודה כלי עבודה ואיננו ממונה על השמירה או על העסקת השומרים באתר. אמיר אבו עראר הינו אחיו של סולימאן.
- בנוסף, מחומר החקירה עולה חשד מצד סולימאן, כי מכלי העבודה שמחזיק באתר, נגנב סולר. אין מחלוקת, שקיימת היכרות קודמת בין המשיב לבין סולימאן. עוד עולה מהחקירה, כי המשיב מתקשר לסולימאן ובשלושת השיחות הרלוונטיות, האחרון משתף אותו כי הוא חושד שהשומרים במקום הם אלו שגונבים את הסולר.
- מהקשבה לשיח שהתנהל בין השניים, שחלקו בשפה של צחוקים ואיחולים הדדיים, המשיב מנסה להרגיע את סולימאן ואומר לו כי הוא מכיר אותם ומדובר בילדים טובים שלא עושים מעשים כאלה, ואף מציע שיעשה פגישה בינו לבין בן משפחתם עבדאלבאסט והאחרון יישר את ההדורים ביניהם. עוד בהקשר זה יש לציין, כי השומר באתר הינו עטיה אבו גרשין ומי שהעסיק אותו זה מנהל חברת "לוגית", מר אשרף אלנימר (עוד בהקשר זה אציין, כי עטיה אבו גרשין נעצר כחשוד באותן עבירות ושחרר במעצר הימים).
- אכן, מהשיח עולה, כי המשיב מבקש מסולימאן שלא יפגע בפרנסתם ושלא יתלונן בפני אשרף, כי הם גונבים סולר ויש להחליף אותם בשומרים אחרים. בין הפניה כפי שמתבטאת מהשיח, קיים מרחק ניכר למעשה של סחיטה באיומים. רושם זה מתחדד מעיון בהודעות של סולימאן, אשרף אלנימר, עטיה אבו גרשין, אשר שללו מעשה של סחיטה או איומים מצד המשיב. עוד בהקשר זה, סולימאן אף חזר והדגיש בפני חוקריו, כי הוא נעזר במשיב כאשר שיתף אותו בדבר גניבת הסולר. עוד בהקשר זה, גם אשרף אלנימר, שלל כי סולימאן פנה אליו והתלונן בפניו, כי נגנב סולר מהאתר על ידי השומרים. עוד מסר אשרף, כי המשיב כלל לא מוכר לו.

המשיב אישר את השיחות עם סולימאן ואישר שהאחרון שיתף אותו שגונבים סולר מכלי העבודה שלו באתר העבודה. עוד אישר, שהוא ניסה לסייע לו במובן זה שידאג שבן משפחה של השומרים בשם עבדאלבאסט, יפגוש אותו וינסה ליישר את ההדורים איתו (ראה גם דברי סולימאן בשיחה מבוקרת עם החוקר, שם החוקר מנסה לציין, כי מדובר בסחיטה, בעוד סולימאן חוזר ואומר "הוא רק רצה לעזור לי").

הפכתי והפכתי, ולא מצאתי בחומר החקירה כל זיקה בין השומרים בפועל באתר, לבין המשיב. עטיה אבו גרשין שנשכר על ידי אשרף לשמש כשומר באתר, לא נמנה על משפחתו של המשיב. אשרף לשומר הנוסף, גם המבקשת הגדירה אותו בכתב האישום "זהותו אינה ידועה". גם בעימות שנערך בין המשיב לבין עטיה, האחרון עמד על גרסתו, כי אין לו היכרות עם המשיב מלבד מפגש אקראי בתחנת דלק בעבר, שם ישבו עם אחרים ושתו קפה. ככל שנוגע למתואר בסעיף 6 לעובדות (איים עליו כי ישרוף לו את הכלים ועקב כך הוא מעוניין להחליף את השומרים), אין מחלוקת שנפלה שגגה בניסוח, שכן הדברים נאמרו על ידי סולימאן ולא על ידי המשיב, שכביכול נאמרו על ידי מי מהשומרים באתר.

ככל שנוגע לאישום השני (סיוע לסחיטה באיומים) - הקושי הראייתי שלא הייתה מחלוקת בדבר קיומו בעניינו של הנאשם 2 ושבעקבותיו הסכימה המבקשת לשחרורו של הנאשם 2, משליך אף הוא באותה מידה ביחס למשיב דכאן. מהמתואר לעיל יוצא אפוא, כי כבר בשלב הלכאורי, לא ניתן לומר, כי הגרסה של המשיב לא ניתן לתת בה אמון, וכי היא משוללת יסוד, וביתר שאת, משההודעות של המעורבים בחקירה (סולימאן, אחיו אמיר אבו עראר, אשרף אלנימר, עטיה אבו גרשין/אלעבייאת), אף מכרסמות באופן משמעותי בתזה של המבקשת.

8. על רקע המתואר לעיל, ובהינתן עוצמת הראיות הנמוכה, הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית בכתובת מגוריו בין השעות 06:00-20:00.

ב. חתימת ערבות עצמית על סך 5,000 ₪.

ג. נאסר על המשיב ליצור קשר עם מי מעדי התביעה.

9. מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים.

חומר החקירה נמסר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, 18 18 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.